

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/684/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111229500
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111229500.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa P. X. Y., s.r.o., so sídlom R. 5, U., IČO 35 724 803, zastúpeného W. X., s.r.o., so sídlom R. 5, U., IČO 36 613 843 proti odporkyni Q. J., bytom Z. XXXX/XX, W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. G. J., advokátom, so sídlom Q.. Y. 7, Y., o zaplatenie 979,92 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 55Ro/1562/2011-32 zo dňa 16. júla 2012, takto

rozhodol:

Návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania **z a m i e t a .**

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **m e n í** tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania **n e p r i z n á v a .**

Vedľajší účastník na strane odporkyne je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške **19,61** Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa W. X., s.r.o., a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 979,92 Eur s príslušenstvom. Dňa 27.02.2012 doručil navrhovateľ súdu podanie, v ktorom zoberal návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. V dôsledku späťvzatia návrhu súd konanie zastavil podľa § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Podľa § 11 ods. 3 prvej vety, ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že mu prizná náhradu trov prvostupňového konania vo výške 70,90 Eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,03 Eur. Namietal, že uznesenie v napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že výrok o trovách konania bolo potrebné odôvodniť ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. Vedľajší účastník dôvodil, že v množstve súdnych sporov už jeho vstup do konania pôsobil pre navrhovateľa odradzujúco v zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku, vzal svoj návrh na začatie konania späť. Konštatoval, že súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. V tejto súvislosti poukázal na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ, č.k. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ, novelizované znenie § 137 O.s.p.

s účinnosťou od 01.01.2012, ako aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09, z ktorého vyplýva, že združenie na ochranu spotrebiteľov má právo na advokáta aj náhradu trov konania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“ - možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím žalobca získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa. Mal za to, že súd mal v danej veci jednoznačne aplikovať § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. V prípade pochybností odvolacieho súdu navrhol konanie prerušiť a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o ním navrhnutých prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

K podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,24 Eur. Poukázal na skutočnosť, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, preto vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj určenú podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/26/2012, sp. zn. 3Cob/259/2011 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/164/2012. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezov Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/40/2012 a sp. zn. 13Co/35/2012. Pokiaľ vedľajší účastník poukazuje na ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, tieto sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, že by pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastával názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie uviedol, že ho považuje za nedôvodný a nesplňajúci podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Zastával názor, že v zmysle práva EÚ je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov a SD EÚ tak nemôže vykladať vnútroštátne právo, alebo posudzovať jeho platnosť, nakoľko by tak prekročil svoje právomoci. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 9Co/70/2012.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti zmeniť podľa § 220 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania krajským súdom bol len výrok o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Vo zvyšku uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi, nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzťahu návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradit' trovy konania ten, kto zavinił, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zavinił, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzťahu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradit' náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral späť návrh na začatie konania z dôvodu, že konkurzné konanie voči odporkyne začalo ešte pred podaním návrhu na začatie konania.

Odvolací súd šetrením veci zistil, že Okresný súd Trenčín vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: Q. J. - U. - G., s miestom podnikania W. Y. XXX, IČO 37 130 935 dňa 12.10.2010 pod sp. zn. 29K/54/2010. V návrhu na začatie konania navrhovateľ uviedol ako bydlisko odporkyne Z. XXX/XX, W.. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril zmluvu o dodávke plynu pre odberateľa plynu v domácnosti s odporkyňou s trvalým pobytom na adrese W. Y. XXX a adresou na doručovanie č. XXX. V tejto zmluve, ani v iných písomnostiach predložených navrhovateľom sa IČO odporkyne neuvádza. Z uvedeného má odvolací súd za to, že právny predchodca navrhovateľa bol s odporkyňou v zmluvnom vzťahu ako s fyzickou osobou nepodnikateľom.

Odvolací súd sa s právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiadnemu účastníkovi trovy konania nepriznal, nestotožnil. Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ späťvzťahom návrhu na začatie konania zavinił zastavenie konania, čím mu podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. vznikla povinnosť uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že účastníkovi konania je možné priznať len náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní danej veci nepovažoval trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, ktorému mu vznikli vstupom do konania, za dôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa podaným návrhom voči odporkyne domáhal zaplata 979,92 Eur s príslušenstvom. Vedľajší účastník doručil súdu dňa 24.01.2012 písomné podanie, v ktorom oznámil vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p., požiadal o zaslanie návrhu na začatie konania s príslušnými prílohami a zároveň si uplatnil trovy konania. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.02.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a navrhol, aby súd konanie zastavil. Do vydania napadnutého uznesenia, ktorým bolo konanie zastavené, tak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal žiaden úkon právnej služby, za ktorý by mu patrila odmena podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Podaným

odvolaním sa vedľajší účastník domáhal, aby odvolací súd zaviazal navrhovateľa nahradiť mu trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to za úkon prevzatie a prípravu zastúpenia. Z obsahu spisu vyplýva, že jediný úkon, ktorý vykonal vedľajší účastník na strane odporkyne, je oznámenie o vstupe do konania doručené súdu dňa 24.01.2012. Odvolací súd však nemohol považovať písomné oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania za úkon právnej služby, pretože ide o úkon, ktorý má formulárovú povahu a neobsahuje žiadne skutočnosti týkajúce sa danej veci. Tento úkon, spočívajúci v oznámení vstupe do konania a vyžiadaní si listín zo súdneho spisu, nie je možné dať na roveň úkonu právnej služby spočívajúcemu v prípadnej porade s klientom, oboznámením sa s vecou, rozbere a analýze veci, ktorá činnosť zástupcu účastníka predchádza podaniu návrhu na začatie konania, resp. inému podaniu vo veci samej.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

Návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. v súvislosti s právom na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov odvolací súd považuje za nedôvodný, nakoľko odvolací súd nespochybnil ako právo vedľajšieho účastníka nechať sa zastupovať právnym zástupcom, tak aj s tým súvisiace právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania (samozrejme účelne vynaložených). Takto vymedzená prejudiciálna otázka nebola vôbec významnou z hľadiska rozhodnutia o posudzovanom výroku a ani jej prípadné kladné zodpovedanie by nebolo spôsobilé podmieniť iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolací súd dodáva, že aj o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka rozhoduje súd na základe tých istých východísk a záverov ako o náhrade (samotných) účastníkov konania, pričom ide vždy o individuálne posúdenie prejednávaneho prípadu.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 70,90 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, tak ako si ju vyčíslil vedľajší účastník za jeden úkon právnej služby, a preto navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu vedľajšieho účastníka, režijný paušál 8,04 Eur, 20 % DPH 3,27 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.